

Žučne kiseline

Definicija:

Žučne kiseline su potrebne za varenje i resorpciju lipida u crevima. Sintetišu se iz holesterola u jetri i predstavljaju najvažniji način ekskrecije holesterola iz organizma. Žučne kiseline se izlučuju u žuč i preko žuči stižu do duodenuma. Manji deo se izbacuje fecesom, a veći deo resorbuje. Vezane za transportne proteine, žučne kiseline se prenose nazad do jetre.

Primena:

Određivanje koncentracije žučnih kiselina u serumu smatra se visoko specifičnim testom za dijagnostifikovanje poremećaja jetre. Povećana koncentracija žučnih kiselina javlja se kod velikog broja funkcionalnih oboljenja jetre, a kao posledica usporenog klirensa iz portalne cirkulacije.

Kod klinički relevantnih hepatobilijarnih oboljenja pasa i mačaka neophodno je utvrditi koncentraciju žučnih kiselina u serumu, kako bi se preciznije odredio uzrok samog oboljenja. To posebno važi za pacijente sa nejasnom slikom povišene aktivnosti jetrinih enzima kao i kod onih čiji je nivo ukupnog bilirubina u fiziološkim granicama.

Koncentracija žučnih kiselina u serumu naglo se povećava nakon obroka bogatog mastima i to u naredna dva do četiri sata. Ova činjenica se koristi prilikom funkcionalnog ispitivanje jetre uzimanjem jednog uzorka krvi za

vreme gladovanja i drugog uzorka krvi dva časa nakon obroka.

Za detalje oko funkcionalnog testa obratite se našoj laboratoriji.

Kod kongenitalnog portosistemskog šanta koncentracija žučnih kiselina u drugom uzorku može biti i do 20 puta veća u odnosu na koncentraciju u toku gladovanja.

Povećana koncentracija se javlja kod:

- akutnog hepatitisa,
- hroničnog hepatitisa,
- skleroze jetre,
- tumora jetre,
- intoksikacija,
- intra ili posthepatičnih opstrukcija žučnih puteva,
- portosistemskog šanta.

Ukratko:

- Žučne kiseline se metabolišu u jetri i odatle služe kao markeri za fiziološku funkciju jetre.
- Funkcionalni test jetre podrazumeva uzimanje dva uzorka krvi i određivanje koncentracije žučnih kiselina pre i nakon obroka.
- Za razumevanje rezultata neophodna je uzeti u obzir anamnezu, kliničku sliku i druge biohemijske parametre jetre.

Za sve dalje informacije stojimo na raspolaganju.

Vaš VetLab

Literatura:

1. Richard W. Nelson, DVM, Dipl.ACVM; C. Guillermo Couto, DVM Dipl. ACVM (2003), Small Animal internal medicine, 3th edition, Mosby, p. 488-489
2. W.Kraft; U.M Duerr (1999), Klinische Labordiagnostik in der Tiermedizin; 5. Auflage, Schattauer, S. 125-126
3. Dragiša R. Trailović (1999); Gastroenerologija pasa i mačaka, Fakultet veterinarske medicine, s. 200-201

